

Kunnalle rellestämään

Kunnallisvaaleihin on kuulemma vaikea saada ehdokkaita, varsinkin päteviä. Syynä on varmaan se, että yhtä aikaa järjestetään myös europarlamentin vaalit, joiden ehdokaslistoille kyllä riittää tungosta, vaikka läpimenomahdollisuudet ovat huomattavan heikot. Ne jotka eivät pääse eurolistoille, eivät lähde kunnallisvaaleihinkaan, koska onhan siinä aikamoinen kuilu, jos itse haluaa Brysseliin miljoonapalkkaiseksi komissaariksi ja päätyykin Pylkönmäen hevosottolautakunnan varajäseneksi parinkymppin kokouspalkkiolle.

Asialle on tehtävä jotain. Joko Brysselin houkutusta on vähennettävä tai kotikunnan houkutusta lisättävä.

Yksi keino olisi se, että molemmissa vaaleissa olisi samat ehdokkaat. Valtakunnan kuusitoista ääniharavaa valittaisiin Brysseliin ja muutama tuhat seuraavaa kunnanvaltuustoihin. Jokaisella ehdokkaalla olisi sentään mahdollisuus ja jännitys säilyisi. Lottoakin pelataan hullun lailla, vaikka koskaan ei liene tullut kuuttatoista täysosumaa kerralla.

Tietysti myös palkkaerot pitäisi tasoittaa. Valitettavasti harvalla kunnalla taitaa olla vara maksaa valtuutetuille euroedustajan palkkoja. Onneksi se ei ole välttämätöntä. Riittää kun aletaan levittää huhua siitä kuinka tolkkuttomia palkkioita kunnanvaltuutetut saavat. Vihjaillaan vähän lehdissä, että herroiksi elelevät ja pirssillä ajelevat ja viinaa juovat ja kulukorvauksia nostelevat kunnallisveronmaksajien piikkiin. Ei sillä ole niin väliä, pitävätkö huhut paikkansa, sillä herroista uskotaan mitä tahansa, ja kohta on suoranainen ryntäys herraehdokkaiksi.

Sekin kannattaa muistaa, että euroedustajat tekivät viime keväänä oikein virallisen päätöksen siitä, etteivät he ota vastaan lahjuksia. Sen sijaan kunnallispolitiikassa moista niuhotusta ei ole ilmennyt. Silti vain aniharva jää kiinni, ja heillekin myönnetään tuomioihin julkisuuslennus.

Julkiksia lienee vaikea saada valtuustoehdokkaiksi ainakin pikkukuntiin, mutta heistä voi olla hyötyä käänteisesti. Jos mediassa muistettaisiin muistuttaa esimerkiksi siitä, että Juha Föhr, Paavo Värynen ja Arja Saijonmaa eivät pyri kunnanvaltuustoon, valtuustolistoilta saattaisi tulla pienoista jonoa ihan vain siitä ilosta, että voi päästä noista julkuista eroon.

Elleivät tällaiset suostuttelukeinot tepsä, voidaan joutua käyttämään järeämpiä otteita. Puolueet saattavat vaikkapa palkata vaalirankkureita, jotka kiertelevät hämärissä katuviereillä ja napsivat suurella haavilla ehdokkaita kuin kulkukoiria. Kiinni saadut viedään sitten puolueen piiritoimistoon, jossa heille näytetään lasin takaa numeroituina aiemmat valtuutetut ja kerrotaan samalla, että jos et suostu ehdokkaaksi, nuo entiset jatkavat. Eiköhän siinä jo moni vastarannan kiiski valahda kalpeaksi ja toteaa, että nytpä tuli tarjous josta ei voi kieltäytyä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)